REDACȚIUNEA.
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukes Nacht., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVII.

„GAZETA“ iese în fie-care ¢i
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Dumineca 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Têrgul Inului Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 175. Brașov, Miercurĭ 11 (24) August. 1904.

Ajutor celor nenorocițĭ!

Se ¢ice, că nicĭ odată o nenorocire nu vine singură, tot-deuna ea este însoțită și de altele, care se țin lanț de ea. Așa și acum n'a fost de ajuns, că seceta nemilósă a zădărnicit în partea ei cea mai mare recolta ce avea sĕ încununeze munca și jertfele bietului agricultor, dér uscăciunea ce au produs'o razele sórelui cu puterea lor dogoritóre a pregătit pe lângă acésta pat cald elementului distrugĕtor al focului, care și așa necurmat ¢i și nópte ameniță a preface avutul ómenilor în praf și cenușe.

Astfel în urma căldurilor escesive, ce au bântuit în vara asta atât de mult țĕrile din vechiul continent, cronica ¢ilei avù sĕ înregistreze casurĭ estraordinare de marĭ incendiurĭ în tótă Europa centrală. Ungaria și România n'au rĕmas nicĭ ele scutite. Cu forță nespusă, ce se ivesce de ordinar numai în regiunile cele mai calde ale lumei, au ars pădurĭ vaste și comune marĭ și micĭ. Din România s'anunță, că focul a mistuit în sĕptĕmânile ultime ¢ecimĭ de hectare de pădurĭ ale statului, precum la Tarcău, Zanoga, pe muntele Papaul, Draghina ș. a. In cele mai multe locurĭ focul, după marĭ stăruințe a putut fi localisat, în unele însĕ n'a succes încă a-l localisa. La noi în Transilvania și Ungaria s'au întêmplat în ¢ilele din urmă nenorocirĭ prin foc, ar¢ênd în mai multe comune aprópe tot avutul locuitorilor, case, șurĭ, șopróne, hambare cu tot ce se afla în ele. Flăcările pe alocurea s'au încins peste tótă comuna, așa că locuitorii cuprinșĭ de gróză o luară la fugă ne mai putênd sĕ se lupte cu furia elementului turbat.

Numai înainte cu câte-va ¢ile am adus la cunoscința publică două incendiurĭ marĭ din comunele românescĭ Ostrovul mare (comitatul Huniedórei) și Sotelec (comitatul Solnoc-Dobîca) în carĭ ¢ecĭ de familii au rĕmas pe drumurĭ, fiind mistuit de flăcărĭ tot ce au avut și șĭ-au putut agonisi în aceste vremurĭ grele. Astă¢ĭ ni-se anunță un nou incendiu, ce a distrus 88 de case și 19 șurĭ în comuna Mădaras (Sătmar) locuită de Românĭ și Șvabĭ. Românii au suferit mai mult. Au ars până și casa parochială și cele două școlĭ ale lor.

Nicăirĭ însĕ catastrofa nu a fost așa de îngrozitóre ca în comuna Câmpenĭ, capitala Moților, în acest orășel curățel și frumos din Munții apusenĭ ai Transilvaniei, care a fost tot-déuna un centru viu al vieții românescĭ din acel ținut romantic al țĕrii.

Este înfiorător ceea-ce ni-se comunică despre gróznicul foc, căruia i-a că¢ut jertfă comuna Câmpenĭ. In corespondența ce am publicat'o în numĕrul nostru de erĭ ni-se dă o icónă a catastrofei ce a ajuns pe Moții din Câmpenĭ cu cuvintele: „Comuna aprópe întrégă în flacărĭ. Arderea Troiei n'a fost mai cumplită și înfiorătóre“. Nu a fost destul, că marea fierbințélă în urma căldurilor a ajutat sĕ sară flacările pe coperișele caselor vecine în cea mai mare parte lipite unele de altele și puține clădite așa ca sĕ pótă resista cu succes atacului lor, ci nenorocul a mai adus pe deasupra și un vênt, care a suflat ca fóile în cărbunĭ, „făcênd sĕ sară flacările de pe un coperiș pe altul cu o celeritate de nedescris. Aprópe două sute de case au fost nimicite, între carĭ și casa comunală (primăria) clădirea școlei și a casinei române și alte edificii publice. A ars chiar și biserica română unită total. Ne putem face o ideiă despre estinderea și puterea focului décă vom avé în vedere, că au ars până și stêlpii de la telegraf și telefon, așe¢ațĭ în depărtărĭ mai marĭ de clădirile din comună.

Locuitorii din Câmpenĭ în cea mai mare parte au rĕmas sub ceriul liber „sĕracĭ ca degetul“, cum ¢ice plin de emoțiune raportorul nostru. Mulțime de familii strigă după ajutor, după hrană și adăpost unde sĕ pótă sĕ-șĭ așe¢e capul. Dela cine s'aștepte ei cu mai mare drept și încredere un ajutor în aceste momente de cumplită nenorocire, ce i-a ajuns, décă nu dela frații lor românĭ din tóte părțile?

Care Român, de orĭ și unde l'ar fi adus vêntul orĭ dorul la Câmpenĭ, nu a fost primit acolo de ospitalierii Moțĭ cu dragoste adevĕrată românéscă? Care Român nu a dus cu sine de acolo impresiunea, că se află între frațĭ bunĭ, iubitorĭ și cu inima deschisă? Și care dintre noi nu-șĭ va aduce aminte de ceea ce au dăruit și jertfit în tot timpul Câmpenarii pentru frații lor și pentru cinstea neamului?

A sosit momentul sĕ ne împlinim și noi o datorie sfântă față cu frațiĭ din Câmpenĭ și de pretutindenĭ nenorocițĭ prin incendiu, contribuind fie-care pentru alinarea suferințelor și ajutorarea lor!

Vestim decĭ pe cetitorii noștri din tóte unghiurile, că în numĕrul de Vinerĭ vom publica prima listă a ajutórelor ce le vor da nenorociților prin mijlocirea ¢iarului nostru.

Brașov, 10 (23) August.

O întîlnire a regelui Italiei cu monarchul nostru. Din Viena se telegrafiéză, că în cercurile diplomatice de acolo se vorbesce despre o apropiată întîlnire la Abbazia, între regele Victor Emanuel al Italiei și împĕratul Francisc Iosif, deóre-ce Majestatea Sa a notificat, după cum se scie, în mod oficial curțile strĕine, că avênd în vedere vîrsta sa înaintată, nu va mai face sĕu înapoia visite în strĕinătate. Cestiunea visitei la Roma ar fi transată astfel, în modul următor: Regele Italiei s'ar duce la Abbazia pe un vas de rĕsboiŭ italian, ér împĕratul urcându-se pe bordul acelui vas, ar visita pe regele pe teritoriu italian. Acesta i-ar înapoia imediat visita, descin¢ênd pe uscat. Intêlnirea ar avé ca scop principal înlăturarea actualelor diferențe dintre Italia și Austro-Ungaria.

Toastul baronului de Beck. Étă din cuvênt în cuvênt pasagiul din toastul generalului de corp, al șefului statului major general, baron de Beck, care fiind rostit cu ocasiunea serbării ¢ilei nascerei Monarchului nostru, a făcut atâta sânge rĕu în cercurile șoviniste maghiare:

„Cu iubire și venerațiune și cu bucurie salută astă¢ĭ tóte popórele pe iubitul lor Domnitor. In prima linie este însĕ puterea armată, care astă¢ĭ vrea sĕ dea espresiune iubirei și fidelității sale, plină de devotament, alipirei și supunerei sale neclătinate pentru marele ei Căpitan.

„*Érășĭ a avut Maj. Sa sĕ îndure un an greu și o grea încercare a fost timpul acesta pentru însașĭ puterea nóstră armată, care însĕ a resistat tuturor ispitelor și ațîțărilor* și n'a șovăit în împlinirea credinciósă a datoriei sale.

„Cu mândrie și mulțumire putem sĕ reprivim asupra acestui an greu, căcĭ *unitatea* în care zace forța și puterea, a fost, har Domnului, păstrată“.

Acest toast a fost rostit la prân¢ul festiv, la care au luat parte toțĭ generalii și ofițerii statului major general, aflătorĭ în Viena, 60 la numĕr, în frunte cu archiducele Leopold Salvator.

Pórta și reformele în Macedonia. Rĕspunsul ambasadelor ruse și austro-ungare din Constantinopol la refusul Porței de a admite crescerea numĕrului ofițerilor strĕinĭ din jandarmeria macedonénă, relevă, că programul de la Mürzsteg nu face mențiune de numĕrul ofițerilor strĕinĭ ce urméză a fi angajațĭ pentru acea jandarmerie. El lasă acéstă sarcină ajutorilor militarĭ ai marilor puterĭ. Nu pot de asemenea fi primite obiecțiunile financiare ale Porței, deóre-ce cheltuelile necesitate de acéstă crescere, nu sunt considerabile. Afară de acésta în budgetul alcătuit de către delegații celor

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Ștefan-cel-Mare, Mihaiŭ Viteazul și Mitropolia Ardealului.

V.

Pe acest timp se păstra încă episcopia calvină, întemeiată de Gheorghe de Sângiordz. Ea își ținea și reședința cea veche lângă Alba-Iulia, care era acum de puțin timp scaunul principilor.

In Lămerăm, sat din aceste părțĭ, găsim odată pe „superintendentul“ Pavel Tordași, al cărui nume însemnéză: din Tordaș, alt sat veciu. El adună sinóde, predică, stăruie se se tipărescă cărțĭ românescĭ încă din 1560: marele sĕu sinod se ține în apropiere, la Aiud.

Când, pe la 1579, muri Pavel, Mihail Tordași, póte fratele séu fiul sĕu, îi luà locul: cum se vede, sunt aceleașĭ împrejurări de moștenire a puterii episcopale, ca și cu episcopiĭ din Feleac. Numai cât aicĭ sĕ adăugi o alegere din partea preoților trecuțĭ la calvinism în acéstă regiune, și printre carĭ steteau în frunte protopopul din Uniedóra și predicatoriĭ din Brașov, Lugoș și Caransebeș.

Mihai se găsesce ultima óră la 1582.

Aicĭ se opresce istoria superintendenței calvine pentru Românĭ: ea are o mare însemnătate, din punctul nostru de vedere, pentru-că a întărit și mai mult recunóscerea unei episcopiĭ românescĭ din partea guvernului ardelean, fiind-că a apropiat pe episcop de reședința principelui — dintr'un act tipărit de D. N. „Dobrescu, în „Lucéfĕrul“, II se vede, că cei doi Tordași aveau chiar o casă lângă Alba-Iulia — și fiind-că a dus desvoltarea bisericei nóstre din Ardeal către *unitate.*

VI.

Incă din 1579 căpĕtă sfințire în țéra Românéscă un nou Vlădică, Ghenadie. El se întêmpină tot prin părțile de mia¢ă-¢i. De sigur, că reședința lui, care nu puté fi nicĭ la Vad, nicĭ lângă Alba-Iulia, a fost în mănăstirea cea de a treia pe care domnii românĭ au întemeiat'o în Ardeal.

Inălțarea ei se datoresce Zamfirei, fata lui Moise-Vodă Munteanul și póte moștenitórea moșiei lui Radu de la Afumațĭ în regiunea Mureșului. Femeie fórte bogată și influentă, ea șĭ-a vecînicit numele prin clădirea frumosului lăcaș al Prislopului, lângă Silvaș, în țéra Hațegului, lăcaș, care a stat în picióre până în veacul al XVIII-lea. Aicĭ se va fi dat locuință lui Ghenadie, care hirotonisindu-se la Têrgoviște, arată punctul sĕu de plecare și îndreptarea sa.

El își ¢ice „mitropolit a tot ținutul Ardealului și al Orá¢ei“, cum nu-șĭ mai ¢isese vre-un păstor sufletesc al Românilor. Cărțile ce tipăresce, au stema Bathorescilor pe ele. Lămurirea e următórea: după Ștefan și Christofor Báthory venia, cu tînĕrul fiu al acestuia din urmă, vremea catolicismului. Episcopia calvină fù lăsată cu intenție sĕ cadă, séu doborîtă violent de principele nou. In 1579, Iesuiții, carĭ îl cresceau, căpĕtară privilegiĭ în Ardeal; goniți în 1588, de o dietă, ei revin în 1595. Un nou episcop de Alba-Iulia, Dimitrie Naprágy îșĭ făcù intrarea în capitala Ardealului și luà catedrala din mânile calvinilor. In 1585, după mórtea lui Ghenadie, se alegea Ioan din Prislop, și el din aceeașĭ mănăstire a dómnei Zamfira. Formulele de cancelarie calvine ale numirei sale n'au nicĭ o valóre: ele representă trecutul. Ioan merse la Têrgoviște și căpĕtă hirotonisirea de la mitropolitul de acolo.

Peste ¢ece anĭ, Mihaiŭ-Vodă ajunse domn muntean, acel Mihaiŭ atât de vitéz, în cât am puté uita une-orĭ că a fost și cuminte. Cum se va dovedi de altminterea, că a fost, și în rêndurile următóre.

Căcĭ lui nu-i păstra sórtea numai gloria mare, dér trecĕtóre, a stăpânirei în Ardeal, ci și gloria mai puțin vĕdută, deo-camdată, dér trainică pentru vecĭĭ vecilor, a întemeierii mitropoliei ardelene.

VII.

In 1595, pe când aștepta ciocnirea cu Turcii, Mihaiŭ strîmtorat, încheie un tratat de supunere față de trufașul și ușurateoul Sigismund Báthory. Intre acei, carĭ îl negociaserĕ, erau cei trei episcopĭ

două ambasade, se prevede ca soldă pentru jandarmerie, împreună cu 54 ofițerI streinî și 140 subofițerî, suma de 224,000 lire, pe când convențiunea încheiată cu Banca Otomană privitóre la garantarea budgetului jandarmeriei din cele 3 vilaete macedonene, destinéză o sumă de 250.000 lire în acest scop. Sperând, că Pórta nu va stărui în obiecțiunile sale, carî ar pută să aducă o piedecă operei de reforme, cele două ambasade declară, că guvernele lor insistă de a susține hotărîrea ajutorilor militari ai marilor puterî de a numi din fie-care parte câte alțî 6 ofițerî și subofițerî în jandarmeria macedonénă.

Resboiul ruso-japones.

Asediarea Port-Arhurului.

De când generalul *Stössel* a respins propunerea de capitulare, Japonesii atacă neîntrerupt fortăréța. In două rândurî ei au făcut atacurî generale, însă după telegramele din urmă ei au fost respinșî. După o altă scire telegrafică, Japonesilor li-ar fi succes de a ocupa fortul numĕru 25, în apropiere de Muntele de Aur. Etă acum, ce telegrafiéză însușî generalul *Stössel* cu data de 17 August:

„Japonesii au atacat timp de două dile înălțimile Uglavaya, aprópe de golful Luisa. *Tóte atacurile au fost respinse. Inălțimile Uglavaya, Vysloya și Bivisionaya sunt aslădi în posesiunea nóstră. Pierderile inimicului sunt forte mari.*

„Adî diminéță la (16 August) parlamentarul japones, majorul *Jamooki* nî-a presentat o scrisóre semnată de generalul *Nodzu* și de amiralul *Togo*, invitându-ne de a preda fortăréța. Natural, *propunerea a fost respinsă.*

„Am fericirea de a raporta tot-odată, că spiritul trupelor garnisónei este escelent și că ele combat în mod eroic“.

— Agenția telegrafică rusă află din *Cifu* cu data de 21 August următórele scirî:

După scirî din sorginte chinesă, Japonesii au reînoit asaltul contra fortăreței în séra de 19 August și a doua di diminéța 20 August. Au fost însĕ respinșî cu pierderî, carî întrec cele suferite de ei în luptele de la 17 și 18 August. Se dice, că la acest asalt au luat parte detașamente din garda japonesă. In același timp escadra japonesă a bombardat fortăréța, însĕ fără nicî un resultat. Nu s'a pricinuit nicî o stricăciune atât forturilor, cât și orașului.

După o ultimă telegramă din *Londra*, tóte scirile telegrafice despre luptele din urmă la Port-Arthur constată unanim, că *atacurile Japonesilor contra fortăreței n'au avut nicî un resultat, ei au fost respinșî cu pierderî enorme.* Japonesii nu și-au pierdut însĕ curagiul în urma acestor nesuccese. Ei sunt hotărîțî a mai da un formidabil asalt, și decă nicî acesta nu va succede, atuncî vor încerca sĕ siléscă pe Ruși a capitula de bună voie, după-ce nu vor mai avé cu ce sĕ se hrănéscă.

Pierderile Japonesilor la Port-Arthur.

Față cu scirile date de diare despre pierderile, ce le-au avut Japonesii în ultimele lupte de la Port-Arthur, se anunță din Șanghai, că cifra totală a pierderilor în morțî și rănițî este de *10,000 ómeni.*

Țarul către generalul Stössel.

Etă telegrama, ce a adresat'o Țarul *Nicolae* cu data de 20 August către generalul *Stössel*, comandantul garnisónei ruse din Port-Arthur:

„In numele meu și al întregei Rusii. Vĕ însărcinez sĕ esprimațî recunoscința mea garnisónei din Port-Arthur, trupelor și poporațiunei civile pentru *succesele dobîndite în luptele de la 26, 27 și 28 Iulie.* Sunt convins, că hotărîrea neclintită de a lupta și *curagiul vostru fără margini*, nu vor lăsa sĕ cadă gloria armelor nóstre. Trimit căldurósele mele mulțumirî tuturor. Atotputernicul sĕ binecuvinteze problema Vóstră grea și eroică și sĕ scutéscă Port-Arthurul față cu atacurile inimicului. — *Nicolae*“.

Câte vase russescî sunt la Port-Arthur.

„Berliner Tageblatt“ publică o depeșă din Petersburg prin care se confirmă în mod oficial, că cuirasatele „Pobieda“, „Poltawa“, „Retwisan“, „Sevastopol“, „Pereswiet“, crucișătórele „Palada“ și „Bajan“, precum și canonierele și o parte din torpilóre se află la Port-Arthur. Nu lipsesce decât crucișătorul „Diana“ și „Novik“.

Acest din urmă vas se dice, că a fost atacat și cufundat aprópe de Korsakow (insula Sachalin.)

Cuirasatul „*Cezarevici*“, refugiat în portul german Cingtau, este avariat în mĕsură așa de mare, încât orî-ce reparațiune este imposibilă. Se intenționéză, ca acest cuirasat sĕ fie cufundat în largul mării.

„Askold“ și „Grozovoi“ se află în portul de la Șanghai. Rușii au cerut un termin de 28 dile pentru „Askold“ și un termin de 18 dile pentru „Grozovoi“ pentru a rĕmâné în portul din Șanghai. Japonesii au protestat la Peking în mod categoric, dicênd, că Rușii au primit în acest mod un prilej de a-șî întări mijlócele lor de luptă într'un port neutral.

Rusia și neutralitatea Chinei

„Berliner Tageblatt“ primesce scirea, că ambasadorul rus din America, a declarat, că Rusia nu va mai respecta neutralitatea Chinei, pentru-că Japonesii au violat acéstă neutralitate prin incidentul cu contratorpilorul „Retșitelny“ la Cifu. Declarația acésta face sensație.

Respunsul Japoniei la protestul Rusiei.

Guvernul japones a comunicat corespondentului „Agenției Reuter“ o depeșă, expunênd atitudinea sa în afacerea contra-torpilorului rus „Retșitelny“.

Guvernul japones declară, că neutralitatea Chinei nu este desĕvîrșită, întindêndu-se numai asupra teritoriilor neocupate de unul dintre cei doi beligeranțî. Rusia nu se póte sustrage consecințelor, ce atrage trimirea de trupe și vase de rĕsboiŭ în regiunî neutre, afară numai când aceste trimiterî se fac în mod condițional.

Contra-torpilorul „Reșitelny“ a violat neutralitatea, alegênd portul Cifu ca refugiŭ, ceea-ce a dat Japoniei dreptul de a privi temporar Cifu ca port aparținênd zonei rĕsboiului.

Nu este adevĕrat, că contra-torpilorul „Retșitelny“ fusese desarmat. De altfel echipagiul contra-torpilorului a atacat cel dintâiŭ pe Japonesi. După părerea guvernului japones, acéstă procedere anihiléză dreptul Rusiei de a protesta, chiar decă legalitatea capturărei acelui contra-torpilor pută sĕ constitue o cestiune de litigiŭ.

Guvernul japones se plânge între altele și de o altă violare a neutralității de către Rusia, de pildă prin stabilirea de posturî telegrafice fără fir între Cifu și Port-Arthur și prelungirea șederei la Sanghai a crucișătorului rus „Askold“.

Situația în Manciuria.

Telegramele venite din sorginte englesă rĕspândesc svonul, că Rușii se retrag spre Mukden și că *Kuroki* s'ar fi aflând la drumul jumĕtate între Liaoyang și Mukden. Ariergarda lui *Kuropatkin* ar fi amenințată cu separarea de către grosul armatei. *Oku* și *Nodzu* fac mișcărî de flanc cu trupele lor, ca sĕ mențină statornic legătura lor cu armata lui Kuroki. Scirile despre retragerea Japonesilor nu sunt adevĕrate. Japonesii fac, ce e drept, mișcărî de retragere spre sud, însĕ numai cu scop de-a înșela pe Rușî.

Rușii în Coreea.

O telegramă din Gensan spune, că continuă înaintarea Rușilor în Coreea. Ei au instalat la Hamung un mare deposit de provisii. Cincî mii de Rușî merg la Hamung. Coreanii revoluționarî îi ajută, furnisându-le și cai.

*

Maiorul *Haralambie* trimis din România pe câmpul de rĕsboiŭ în Extremul Orient se află de la 1 Iulie în *Inken*, unde s'a aprovisionat din nou cu efectele pierdute cu ocasiunea inundărilor. Maiorul Haralambie este atașat artileriei corpului IV de armată rusesc și a luat parte la lupta din 27 Iunie.

Incendiul din Câmpenî.

Despre incendiul grozav din Câmpenî i-se raportéză diarului „E k“ următorul detail dramatic: Subjudele Aurel Bârsan își înmormênta în acea di unicul sĕu copil. Convoiul abia se puse în mișcare spre cimitir, când a isbucnit focul. Toțî cei din convoiŭ s'au întors în grabă în sat, rĕmânênd lângă micul cadavru numai părinții. Din cimitir fugise și groparul, așa că părinții și-au îngropat singurî copilul. Intorșî în comună, și-au găsit casa și tótă averea prefăcută în cenușe. Soția subjudelui a început sĕ-șî consoleze bărbatul, spunêndu-i: „Las' că vom găsi adăpost la tata!“ Când s'au dus însĕ acolo, casa părintéscă era de asemenea prefăcută în cenușe...

Tot acel diar spune, că în Câmpenî a trebuit sĕ se trimită o companie de soldațî, căcî jandarmeria s'a dovedit insuficientă pentru menținerea siguranței publice. „Moții s'au coborît din munțî și au început sĕ jefuéscă pe conaționalii lor“. Și apoi adaugă cu rĕutate: „Ecă, așa sunt Valahii!“

Este sciut, că în tótă lumea la asemenea incendii se trimit soldațî la fața locului pentru menținerea ordinei și siguranței publice, și de aceea este trist, că pressa maghiară nicî în fața unei catastrofe ca cea dela Câmpenî, nu póte desbrăca ura și nu póte suprima învinuirile rĕutăciόse și nemotivate la adresa Românilor.

Desperarea locuitorilor din Câmpenî este la culme. Din Abrud și din comunele vecine s'a trimis pâne, alimente și îmbrăcăminte. Guvernul a trimis 3000 corόne ajutor.

SCIRILE DILEI.

— 10 (23) August.

I. P. S. Sa metropolitul Mețianu — după-cum cetim în „T. R.“ — a trimis telegrafic un ajutor de 500 corόne pentru incendiații din Câmpenî și a dat ordin protopresbiterului Romul *Burduiŭ*, sĕ inițieze o colectă în favorul nenorociților rĕmașî pe drumurî. I. P. S. Sa a adresat tot-odată protopresbiterilor și preoților o circulară plină de învĕțăturî părintescî, în care se spune cum trebue instruit poporul, sĕ se asigure contra incendiului.

Nașii de botez ai Țareviciului. Depeșă din Petersburg: Nașî de botez ai Țareviciului vor fi: Țarina vĕduvă, împĕratul Wilhelm al Germaniei, regele Eduard al Angliei, marele duce de Hessa, principesa Victoria a Angliei, marele duce Alexe Alexandrovicî, marele duce Mihail Nicolaevicî și marea ducesă Alexandra Iosifowna.

Director al conservatorului de musică și declamație din Bucurescî a fost numit d-l Dumitru *Popovicî*, renumitul cântăreț român și fost prim bariton al operei wagneriane din Beyreuth.

Recolta din America a fost extrem de rea, așa că anul acesta America nu va pută exporta grâne. — Va sĕ dică și speranța, că statele europene se vor pută aprovisiona din America, s'a dovedit ilusorică.

Foc în tóte părțile. Din *Juriul de Câmpie* ni se scrie, că în diua de 16 l. c. focul a mistuit casa unui poporan de acolo împreună cu poiata, șura, șopronul, cotețul cu 2 porcî grașî, bucatele tóte, ba chiar și găinile, carî se aflau atuncî în podul casei.

Masa studenților universitarî din Clușiŭ. Direcțiunea institutului de credit „*Economul*“ din Clușiŭ avisézǎ pe tinerii, carî doresc a fi primițî la acea masă, sĕ-șî înainteze până la *10 Septemvrie* cererile instruite: cu atestat școlar (indice) și atestat de paupertate și sĕ declare: decă vor rĕmâné peste tot anul în Clușiŭ, orî numai un anumit timp. Masa se va deschide la 15 Septemvrie.

Ar fi de dorit ca tinerii sĕ facă propagandă pentru acéstă instituțiune atât de utilă și sĕ stărue, ca o parte din beneficiile petrecerilor, ce se aranjéză în vacanță, sĕ se destineze spre acest scop. Numai așa se va pută ușura sarcina nobilă, pe care direcțiunea „Economului“ a luat'o asupra sa și numai așa se va pută acorda întreținere gratuită unui numĕr mai însemnat de studențî.

Starea timpului și a semĕnăturilor în România, după ultimul buletin al ministerului român de domenii, se presintă în condițiunî *rele*. Timpul fórte călduros face ca porumbul sĕ fie cu desĕvîrșire compromis. Fĕnațele sunt distruse.

Pustiirea orașului Gyöngyös. Despre marele foc, care a pustiit a treia parte a orașului Gyöngyös, se mai telegrafiéză încă următórele: Incendiul s'a putut localisa pe deplin de-abia a treia di. Au ars peste 600 de case împreună cu tóte edificiile laterale. In urma vêntului puternic s'a estins focul și asupra satelor învecinate Gyöngyö-püspöki și Putnok, unde de-asemenea au ars mai multe case. In decursul lucrărilor de salvare numeroșî pompierî și lucrătorî au fost rănițî, viețî de ómenî — spre fericire — însĕ n'au cădut jertfă. După constatările de până acum se susține, că focul a fost pus; s'au găsit în două case bucățî de stofe muiate în petrol. Numeroșî indivizî au fost ascultațî la poliție, unii au fost dețenuțî. Miseria este cumplită, nepuțêndu-se nimica salva. Autoritățile publice, cât și particularii au inițiat colecte, spre a veni celor nenorocițî în ajutor.

Inteligența română din Tohanul-vechiŭ învită la festivitatea *desvĕlirei tabloului Baronului David Urs de Margina* și producțiunea declamatorică teatrală ce se va arangia Dumineca în 15 (28) August (diua de S-tă Măria-mare). Festivitatea desvĕlirei monumentului sĕ va sĕvîrși la órele 11 a. m. în sala școlei. La 11 óre

---

muntenî, și, decă ei trecură cu vederea alte dorințî ale Domnului, ei isbutiră a pune în învoiala de la 20 Maiŭ 1595 că: „tóte bisericile românescî din țéra Măriei Sale lui Sigismund Craiul, vor fi sub judecata și despusul (sub iurisdictione vel dispositione) mitropolitului din Tĕrgoviște după dreptul bisericesc și orânduiala țĕrii aceleia (țéra-Românéscă), și preoții își vor pută strînge veniturile lor îndatinate și obicînuite“.

Cu bucurie am simțit acum câțî-va anî însemnătatea acelei clause, care dădea putere de drept, recunoscut și de puterea politică din Ardeal, vechiului obiceiŭ din vremea episcopiei din Gioagiŭ, pe care-l înoiseră mai de curênd Ghenadie și Ioan.

Și însemnătatea hotărîrei era cu atât mai mare, cu cât nu mai era vorba acum de o singură episcopie ardelénă supusă Tĕrgoviștei, ci de tóte „bisericele româneszî din țéra Craiului“. Ghenadie, luând titlul de mitropolit, care supunea pe rivalul din Vad, și Sigismund, închidênd era calvină, făcuseră cu putință o astfel de decisie.

Ioan capĕtă tótă moștenirea „superintendonților“ suprimațî, decî și casa de pe deal lângă Alba-Iulia, de care vorbesce hotărnicia din 1581, — decă Ghenadie n'o căpĕtase chiar el, înainte de acésta. Casa n'avea lângă ea o biserică sĕu o mănăstire, căcî clădirea ei ar fi fost cu neputință pe vremea calvinilor. Tot cu neputință ar fi fost și mai târdiu, când catolicismul representat prin Naprágy, se întări supt dinastia imperială germană. Românii se folosiră de clipa schimbării religióse, ca sĕ-șî strecóre înnoirea. Ioan de la Prislop se apucă de lucru, cu voia lui Mihaiŭ ceea ce se spune lămurit de Naprágy într'un memoriu către împĕrat. In tóte actele de întărire ale Domnilor muntenî către acéstă biserică se spune, că Mihaiŭ a fost ctitorul ei. Hramul era al „Treimiĭ“ archanghelilor, între carî e și archanghelul Mihail.

(Va urma).

a. m. după sf. liturghie: Parastas în biserica locală. Discurs festiv despre Baron Urs de Margina și desvělirea tabloului în sala cea mare a școlei, de d-l Spiridon Boita. Peneș Curcanul, declamație de Octavian D. Pop. Producțiunea declamatorică teatrală va avé loc la órele $7^1/_2$ séra în sala cea mare a Hotelului comunal. Prețul de întrare: de persónă 1 cor. și de familie (3 persóne) 2 cor. Venitul curat va fi destinat pentru procurarea unei scene stabile. Ofertele benevole se vor primi cu mulțămită și se vor publica.

Program: 1) Musică. 2) Ștefan Vodă, de S. Iosif, declamată de d-șóra Valeria D. Pop. 3) Duet în vióră, de Horea și Mircea Thomas. 4) Niță Paianjen, monolog de C. Brediceanu, predat de d-l Nicolae Crăciun. 5) Ăl mai tare om din lume (dialect bănățenesc) de Victor V. Delamarina, declamată de d-l Ioan Grideanu. 6) Teatru. „Zăpăciții", comedie într'un act. După producțiune urméză dans.

Mórtea asasinului lui Plehwe. Se asigură, că asasinul lui Plehwe, a cărui identitate se stabilise, dovedindu-se, că e fiul negustorului Sasonoff din Ufa, a murit acum 4 dile.

Bandă bulgăréscă distrusă de trupele turcescĭ. O bandă revoluționară bulgăréscă, compusă din 30 de membri, a fost cu desĕvîrșire distrusă în apropiere de Ueskueb, de trupele turcescĭ.

Tren de marfă rusesc aruncat în aer. Pe calea ferată transiberiană, în apropiere de stația Taișer, un tren de marfă, compus din 36 de vagóne, a fost aruncat în aer cu o bombă de dinamită. Tóte vagónele și locomotiva au fost sfărîmate. Patru conductorĭ au murit. Toțĭ cei-lalțĭ au fost greu răniți. Atentatul era pregătit contra trenului expres, care, printr'o fericită intêmplare, a avut o întârdiere.

Congresul sioniștilor la Pojun. Erĭ s'a început la Pojun congresul evreilor sioniștĭ, la care s'au presentat vr'o 200 delegațĭ. Printre rabinii din Ungaria s'a pornit o mișcare ostilă acestui congres și s'a lansat un protest iscălit de 126 rabinĭ. Organul confesional evreesc „Egyenlőség" din Budapesta scrie: „Sioniștii vor sĕ facă un stat jidovesc și sĕ reînvie ideia națională jidovéscă. Jidovii maghiarĭ nu pot participa la o mișcare sionistă, căcĭ prin acésta ar sĕvîrși o trădare de patrie. Patria nóstră este Ungaria, ér naționalitatea nóstră este cea maghiară".

O desmințire nu se póte mai flagrantă a acestei păreri o vedem în scirea publicată de aceeașĭ fóie, în care se spune, că la înmormêntarea unui Evreu fruntaș din Tibold-Darócz (com. Borsod), rabinul a protestat contra discursului funebru, pe care avea de gând a-l ține studentul Scheiner in limba maghiară. Rabinul a dis, că va părăsi casa mortuară, îndată ce s'ar rosti un cuvênt maghiar. Ast-fel singurul discurs la acéstă înmormêntare a fost cel al rabinului, rostit în jargon evreo-nemțesc.

Scirĭ mĕrunte din România. Făcêndu-se desgropărĭ la fortul Barboși aprópe de Galați, s'a găsit un *sarcofag* plin cu osĕminte omenescĭ precum și ulcióre și sticle sparte. Acoperișul avea o greutate de 3000 chlgr.

— Societatea musicală *„Hora"* a aranjat Sâmbătă și Dumineca sĕrbărĭ populare în grădina Cismigiu, representând scene din rĕsboiul independenței. A fost cu deosebire aplaudată scena cu luarea Griviței. Meritul principal al aranjării 'i se revine d-lui prim ajutor de primar Cesărescu.

— Societatea veteranilor *„Corona de oțel"* a cerut de la ministrul de externe, sĕ intervină pe lângă guvernul bulgar, ca sĕ dea permisiune a visita la 12 Sept. n. capela de la Plevna.

Pericolul fómetei în comitatul Borșod. Reuniunea agronomică a comitatului Borșod a decis în fața fómetei amenințătóre și a lipsei de nutreț, provocate de seceta îndelungată și de focurile năprasnice, sĕ trimită guvernului o representațiune cu rugarea, ca sĕ procure proprietarilor micĭ în mod gratuit, ér proprietarilor mai bine situațĭ pe credit nutreț și sĕmânță pentru sĕmănat. Mai departe guvernul sĕ fie rugat, ca în anul acesta sĕ rĕscumpere tutunul după un tarif escepțional mai mare. Suma de banĭ, pe care ar primi-o producĕtorii de tutun în modul acesta, sĕ fie privită drept împrumut fără camĕtă, pe care sĕ-l pótă replăti producenții în termin de 5 séu 6 anĭ în rate corĕspundĕtóre. Prin acéstă mĕsură ar fi scutite de ruină circa 7000 familii locuitóre în comitatul Borșod și vreo-o 50.000 familii din întrégа Ungarie.

Decisiunile acestei reuniunĭ vor fi puse la ordinea dilei și în ședința congregațiunei estra-ordinare a comitatului Borșod, care le va și accepta și ridica la valóre de conclus.

Vicešpanul acestui comitat Dr. I. Tornay a declarat, că în fața miseriei va propune, ca spre alinarea situațiunei desperate a locuitorilor acestui comitat, sĕ fie întrebuințate fondurile „Cassei de ajutorare Reviczky", carĭ sunt proprietatea comitatului.

Congregațiunea de tómnă a acestui comitat se va ocupa esclusiv numai cu căutarea mijlócelor menite a preîntimpina fómetea amenințătóre.

Din comitatul Sătmarului.

(Incendiu. — Epidemie între ómenĭ și vite. — Miserie.)

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.")

La 15 August st. n. a. c. fiind Sf. Mărie la rom. cat., Șvabiĭ de regulă țin acéstă sĕrbătóre mărĕță, făcênd mai multe procesiunĭ (kirchwai).

Șvabiĭ din marea și frumósa comună Mădăras au ținut de asemenea „kirvai" și în timpul serbărilor, nisce copiĭ de ai lor au făcut foc în șură sĕ facă plăcintă. Șura s'a aprins și în timp de o oră ulița principală tótă a fost încinsă în foc, ardênd, vai! și mai multe case de ale Românilor, carĭ n'au fost asigurate.

Au ars de totul 88 case și 19 șurĭ, dintre carĭ numai 33 au fost asigurate.

Focul a ajuns și la biserica română gr. cat., care s'a aprins în trei rêndurĭ, dér nisce ómenĭ istețĭ și curagioșĭ, din lăuntrul podului bisericesc au spart șindila aprinsă și au salvat biserica.

Casa parochială însĕ cu tóte edificiile economice au ars cu totul, de asemenea au ars *cele 2 școlĭ române gr. cat.* Nu se póte descrie 'desperarea poporului de acolo.

Durerĭ grozave ne bat. Seceta e mare. Speranță de mălaiŭ nu e, bucate nu avem, fên absolut nimic. Vitele ne pier de fóme ba și alte bóle au întrat în ele.

Orașul Sătmar e oprit. Vită cornută nu póte acolo întra. Porciĭ pier de-arêndul toțĭ. Sĕrăcia și fómetea e nespus de mare.

In unele locurĭ, precum în Arded bântue colerina, pier dér chiar și ómeniĭ.

Trăim timpurĭ grele, cerșitoriĭ deja unul ese, altul întră; unul ars de foc, altul neputincios. Nu se póte descrie durerea poporului din jurul Sătmarului.

Sătmar, la 16 Aug. st. n. 1904.

Petru Șireagu.

Anuare.

VII.

Anuarul școlei civile de fete din Beiuș pórtă următorul titlu:

„VIII. Programa școlei civ. gr. cat. publice de fete din Beiuș aparținetóre „Internatului Pavelean" de fetițe a diecesei gr. cat. de Oradea-mare pre anul școlastic 1903/1904. Redactată de Vasiliu Ștefanica, directorul școlei, profesor p. ord. 'gimnasial. I. Raport despre școlă II. Raport despre internat. (Partea a doua referitóre la internat edată de direcțiunea internatului). Belényes-Beiuș 1904. Tipografia seminarului archidiecesan din Blașiŭ. Are 125 pagini.

In fruntea anuarului vedem publicată pastorala P. S. S. episcopului Demetriu Radu, lansată din incidentul întórcerei sale din Roma, unde se dusese spre a visita pe noul pontifice.

După pastorală urméză un discurs al directorului rostit la adunarea despărțĕmîntului „Asociațiunei". Tot directorul tractéză apoi pe scurt despre ortografia română, după care urméză „Planul de învĕțămînt," lectura și tesele lucrate de eleve în cursul anului, lista cărților didactice întrebuințate în școlă și numele membrilor senatului, compus din 12 membri ordinarĭ și doi suplenți.

Corpul didactic a fost compus din următórele persóne: V. Stefanica, director Octavia Stolojan, directóra internatului, Marta Iepure n. Fabian, Angela Selagianu n. Buteanu, Elena Fabian, Elena Buteanu, Cornelia Nicola, Eugenia Tăbăcariu, Ilie Stan și Ioan Bușiță. Catechet pentru elevele gr. or. a fost protopopul V. Pop.

Numĕrul elevelor, carĭ s'au supus esamenelor a fost 90, tóte române, ér după confesiune: 81 gr. catolice și 9 gr. orientale.

Biblioteca școlei s'a sporit în cursul anului cu 32 volume române, 17 maghiare și 8 germane.

S'au procurat 8 aparate fisice și chemice, mai departe chemicalii și preparate de spirt.

Pe lângă instrucțiune elevele au fost împărtășite cu deosebire în educațiunea religiósă. Elevele au frecuentat biserica parochială și capela internatului, au format cor, s'au mărturisit și cuminecat de două orĭ în cursul anului.

La diferite ocasiuni s'au aranjat festivitățĭ și escursiuni.

Patronul școlei P. S. Sa Episcopul Radu au visitat școla de douĕ orĭ în cursul anului.

In internat a fost cu totul 87 eleve.

Convocare.

Adunarea generală a *„Reuniunei femeilor române din Mediaș și jur"* se va ține în acest an, conform conclusului adus în ședința comitetului din 25 Iunie a. c., în școla gr. cat. din Mediaș în *28 August* st. n. la 3 óre d. m. cu următorul program:

1. Deschiderea ședinței prin presidiu. 2. Verificarea membrilor reuniunei. 3. Raportul comitetului despre activitatea sa dela ultima adunare generală până în present. 4. Raportul cassei. 5. Alegerea unei comisiunĭ pentru censurarea rapórtelor de sub 3 și 4. 6. Alegerea unei comisiunĭ pentru verificarea procesului verbal al acestei adunărĭ. 7. Eventuale propunerĭ. 8. Constituirea comitetului și al consiliului pe un period nou de 3 anĭ. 9. Inchiderea ședinței.

La acéstă adunare sunt învitate a participa tóte femeile române din Mediaș și jur, prea stim. dómne membre și toțĭ sprijinitorii intereselor de progres al acestei reuniunĭ.

In aceeașĭ di la 2 óre d. m. și în aceeașĭ localitate își va ține comitetul ședința sa ordinară.

Mediaș, în 25 August 1904.

Maria Moldovan, președintă. *Maria Necșia*, secretară.

Descrierea poetică a unei Româncuțe.

Endrődi Sándor, un scriitor și poet cu bun nume la Ungurĭ, își descrie în „E—s", o escursiune, ce a făcut'o prin munțiĭ apusenĭ, Vlădeasa, Călinésa, pe la Scărișóra și „ghețar".

In oposiție cu cei mai mulțĭ conaționalĭ ai sĕi, Endrődi nu face în descrierea sa digresiunĭ de prost gust și imbibate de șovinism pe socotéla Românilor, ci își dă espresiune pur și simplu admirației pentru frumusețile naturei, ér despre o Româncuță, ce a întêlnit în cale, scrie în cuvinte adevĕrat poetice următórele:

„Ajungênd în vêrful Drăgoiței, am întêlnit o fată de Român, de o frumusețǎ vrednică de penelul unui pictor, sveltă și cu ochĭ schinteietorĭ. Figura ei ca a unei statue fermecate, ivindu-se înaintea ochilor mei pe neașteptate în vêrful muntelui, mĭ-a reamintit basmele codrilor. Stetea ca o regină, avênd drept cadru albastrul adênc al ceriului, care îi înviora în mod minunat trăsăturile.

„Pĕrul ei bogat și negru ca cărbunele îi acoperea umeriĭ, ochiĭ ei negriĭ, buzele voluptuóse, brațele rotunde și pline, rochia ei pestriță sufulcată; frumusețа acésta unită cu neastîmpĕrul, vieța acésta întêlnită pe cărările părăsite ale unui cimiter, era una din aparițiile, ce nu se pot uita.

„Trecênd pe lângă dênsa, ea s'a uitat la mine adênc și pĕtrundĕtor cu ochii ei marĭ. Am salutat'o și am privit îndelung în ochii schinteitorĭ, ce se mistuiau în flacărĭ, ér privirea mea dicea:

„Tu, fată fermecătóre, ca diuele din basme! Timpul va trece peste noi, vieța va dispăre cu bucuriile ei luminóse; florile își vor pleca capetele și își vor pierde încetul cu încetul petalele; veștedirea se va coborî peste pajiștea verde; negura va acoperi oglinda limpede a lacurilor albastre, inima va fi cuprinsă de cutremur și recélă; cântecele priveghitórelor vor amuți; pădurea își va desbrăca frundișul și podóbele; vîntul fără miresme îți va sufla prin plete, ștergêndu-țĭ nimbul fețeĭ și stingêndu-țĭ văpaia miraculósă a ochilor. — dér eu te voiŭ păstra în amintirea mea, așa cum te vĕd acuma, tîneră și frumósă".

ULTIME SCIRI.

Petersburg (sorginte privată), 22 August. După scirĭ sigure, *Kuropatkin a operat deja retragerea grosului trupelor sale spre Mukden.* In *Liaoyang* n'au rĕmas decât 15,000 ómenĭ.

Londra, 22 August. „Daily News" primesce scirea din sorginte privată, *că lui Kuroki i-a succes a tăia retragerea armatei rusescĭ.* Armata lui Kuroki înaintéză pe drumul dintre Liaoyang spre Mukden. Kuropatkin se retrage repede, însĕ ariergarda lui a fost separată de corpul principal.

Cifu, 22 August. Asalturile Japonesilor contra Port-Arthurului continuă. Succese n'au avut până acum, înafară de ocuparea fortului numĕru 25 Se afirmă că dimpreună cu vasul japones de transport „Kitashi" s'a cufundat material însemnat destinat artileriei, din care causă artileria japonesă nu dispune de munițiunĭ suficiente.

Londra, 22 August. Scirĭ venite din tabĕra Japonesilor de la Port-Arthur spun, că după asalturile ne succese de până acum, Japonesii sunt decișĭ a a da un al treilea atac teribil, punênd în linie de foc 60,000 ómenĭ de-odată. Ei primesc mereu întăririĭ. Garnisóna ruséscă nu mai dispune decât de 25,000 ómenĭ. 6000 de Rușĭ zac rănițĭ prin spitalele din Port Arthur.

Cifu, 23 August. Japonesii au bombardat erĭ cu mare violență Port-Arthurul, însĕ *au fost respinșĭ* cu marĭ pierderĭ.

Liaoyang, 23 August. Armata lui Kuroki a început sĕ fortifice Taitsho.

Londra, 23 August. Aprópe întreg echipagiul vasului rusesc „Nowik" s'a înecat

---

Bibliografie.

„Caractere morale". Acéstă carte atât de instruitivă, bine scrisă și folositóre, mai ales pentru tinerimea din școlele medii, scrisă de reposatul profesor de limba română Ioan Popea dela gimnasiul nostru din Brașov se găsesce la librăriile și la tipografia nóstre din Brașov precum și la celelalte librării române din țeră și este una din cele mai potrivite cărți pentru premii. Dér nu numai pentru băeți, ci și pentru fete acéstă carte este de mare preț pentru înmulțirea cunoscințelor și formarea caracterului lor.

Atragem atențiunea cetitorilor noștri, că la dorința vĕduvei autorului reposat, acéstă carte se vinde de ad încolo cu prețul moderat de 2 coróne esemplarul (plus 20 bani porto).

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Traian H. Pop.**

»Romana«

este titlul broşurei, care a apărut în editura tipografiei A. Mureşianu, cu descrierea şi esplicarea dansului nostru de salon

„Romana“ dans de colónă în 5 figurĭ. *Descrisă şi esplicată împreună cu musica ei, după compunerea ei originală.* Cu-o introducere („în loc de prefaţă“,) de *Tunarul din Dumbrău*, **Popa**. — Tipografia Aurel Mureşianu, Braşov 1903.

A trecut deja o jumĕtate de secol, de când, în epoca redeşteptării nóstre naţionale, s'a compus şi înfiinţat în Braşov „Romana“, unicul dans de colónă român. In iérna anului 1901, cu ocasiunea jubileului de 50 de anĭ de la fondarea Reuniunei femeilor române, s'a serbat la balul festiv ce s'a dat în Braşov cu ocasiunea acésta şi jubileul de 50 de anĭ al „Romanei“. La acest jubileu vre-o 20 de părechĭ, damele purtând costum naţional, au jucat „Romana“ jubilară, adecă au esecutat acest dans în tocmai după regulele şi prescrierile originale, cum s'a esecutat înainte cu 50 de anĭ la primul bal al „Reuniunei“.

Autorul broşurei esplică „Romana“ în strînsă legătură cu musica ei după aceste regulĭ şi prescrierĭ originale, fără abaterile şi erorile, ce cu timpul s'au furişat în acest dans. (Esplicarea figurilor o face alăturĭ şi în limba germană.)

Meritul autorului broşurei mai sus anunţate este, că a fixat regulele originale ale „Romanei“, ca orĭ şi unde în ţinuturile şi ţĕrile locuite de Românĭ acest dans de colónă român sĕ pótă fi studiat şi jucat cum se cade şi uniform. De aceea a adaus la finea broşurei şi textul frumósei şi atrăgĕtórei musice a „Romanei“, esplicând printre note tóte mişcările dansului după tactele musicei. Pe lângă popularitatea, de care se bucură dansul „Romana“ pretutindenĭ între noi, a fost tot-déuna o dorinţă viuă a publicului nostru de a o vedé jucându-se bine, esact şi uniform. Credem, că broşura de faţă, care face istoricul şi descrierea figurilor dansului cu multă îngrijire şi acuratetă, va satisface pe deplin dorinţeĭ generale.

Broşura este în cuart mare, hârtie fină şi tipar elegant, cu adausul unei cóle de note (musica „Romanei“ cu esplicărĭ) şi costa numai 2 cor. 50 banĭ (plus 5 banĭ porto-postal) pentru România 3 lei.

„Romana“ se póte procura de la tipografia A. Mureşianu, Braşov.

...eia „Tipografia A. Mureşianu“ din Braşov, ...pot procura urmatórele cartĭ:

(La ...ărţil aicĭ înşirate este a se mai adauga ...ngă portul postal ar..tat, încă 2 banĭ pentru rec...adaţie.)

Cărţĭ pentru comercianţĭ ...funcţionarĭ de bancă:

***Introducere în contabilitate şi contabilitatea inpartidă simplă**, de I. C. Panţu.* O arte bună pentru a inveţa cu uşarinţa contabilitatea Paginĭ I - V:II + 213. Pr..ţ 1 2 cor (+20 b. p.)

***„Curs complet de corespondenţa comercială“** de I. C. Panţu.* Conţine mo...lele de circulare, scrisorĭ de informaţiunĭ, rec...man...aţiunĭ şi acreditive: scrisorĭ în comerciul cu mărfurĭ, comisiune şi espediţiune; cestiunĭ cambiale, afacerĭ cu efecte, monede, cupóne etc. Preţul 3 cor. 20 b. (+ .0 . p.)

***Al do lea capitol din contabilitatea d...plă**, de I. C. Pantu.* Acéstă broşură conţine: *afacerile de credit cambial şi afacerĭ d... bancă.* Preţul broş. 2 coróne (+ 1 banĭ porto).

u. s i la bursa din Viena.

Din 22 August n. 1904.

R-nta ung. de aur 4 %	118.95
R-nta de coróne ung. 4% . . .	97 0
Im... ...ail. fer. ung. în aur $3^1/_2$%	88.6)
I...r ...ail. fer. ung. in argint 4% .	97.50
Bonurĭ rurale croate-slavone . . .	98.60
Impr. ung. ...u premii	206.—
L...surĭ p...ntru reg. Tisei şi Seghedin	161.75
Renta de hârtie austr.	99.25
Renta de argint austr.	99 20
Renta ... aur austr.	119 25
Re... d... coróne austr. 4% . . .	99 3)
Bonurĭ rurale ungare $3^1/_2$ % . . .	905 —
Losurĭ ... 860.	53 10
Acţii ...-ale Băncei austro-ungară .	16 05
Acţii ... Băncei ung. de credit .	751 —
Acţi. ...-ale Băncei austr. ... credit	639.50
Napoleond'orĭ	19.05
Mărcĭ imperiale germane .	1:7 20
London	239 70
Paris ...	94 92
Note italiane . .	·95 —

u.sul pieţei Braşov.

Din 22 August n. 1904

Bancnote rom.	Cump.	18.98	Vênd.	19 02
Argint roman.	„	1<84	„	18.96
Napoleond'orĭ.	„	19 04	„	19 12
Galbenĭ	„	11.20	„	11.30
Ruble Rusescĭ	„	2.52	„	2 5
Mărcĭ germane	„	117.20	„	117 40
Lire turcescĭ	„	21.50	„	21.6.
Scris. fonc. Albina 5%		101. —	„	102 —

Nr. 885—1904.

Edict de licitaţiune.

Primăria comunei Mundra, comitatul Făgăraş, aduce la cunoscinţă cumcă casele comunei de sub Nr. 4 şi 249 împreunate cu licenţă de cârciumărit, se dau în arêndă pe durată de 3 anĭ începênd din 1 Ianuarie 1905 până în 31 Decemvrie 1907. Licitaţiunea se va ţinea **în 13 Septemvrie 1904 st. n.** la 10 óre a. m. în cancelaria comunală din Mundra. Preţul strigărei e pentru casele de sub Nr. 4 1005 coróne, ér pentru casele de sub Nr. 249, 640 coróne. Condiţiunile de licitare se pot vedea până în diua licitărei în cancelaria comunală din Mundra.

Mundra in 12 August 1904

Ma..iu Folea, notar — *Comşa Ilie*, primar

Tipografia A. Mureşianu, Braşov,